

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 2 czerwca 2022 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne oraz ustawy o zawodzie farmaceuty (druk nr 708)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne oraz ustawy o zawodzie farmaceuty obejmuje farmaceutów oraz techników farmaceutycznych ochroną prawnokarną przysługującą funkcjonariuszom publicznym.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt stanowiący przedłożenie poselskie wpłynął do Sejmu 10 marca 2022 r. (druk nr 2114). Skierowano go do I czytania w Komisji Zdrowia. 26 kwietnia 2022 r. do projektu wpłynęło stanowisko Rządu. Sprawozdanie komisji zostało zawarte w druku nr 2213.

II czytanie projektu odbyło się na 54. posiedzeniu Sejmu. Na tym samym posiedzeniu przystąpiono do III czytania.

Ustawa została przyjęta 446 głosami za, przy 11 przeciwnych, nikt się nie wstrzymał.

III. Uwagi

1. Uregulowania ustawy w brzmieniu przyjętym przez Sejm nie są tożsame z brzmieniem przedłożenia. Trzeba zauważyć, że przepisy, które wywołują skutek w sferze prawa karnego muszą być skonkretyzowane, zaś zakres projektu, zarówno podmiotowy, jak i przedmiotowy, był zbyt szeroki, dlatego dokonaną modyfikację przepisów należy ocenić pozytywnie. Przyjęta ustawa zawiera niezbędne elementy przepisów związanych z ochroną prawnokarną, a więc dookreślenie w zakresie tzw. strony przedmiotowej (czynu, czasu,

miejsca oraz powiązania działania z wykonywaniem określonych czynności zawodowych). Ponadto uwzględniono praktykę i realia stosowania przepisów Prawa farmaceutycznego, uwzględniając w zakresie podmiotowym ustawy technika farmaceutycznego.

2. Warto zwrócić jednak uwagę, że w stosunku do *farmaceutów* ustawa nie przewiduje szczególnej ochrony „jak dla” funkcjonariusza publicznego, przy wykonywaniu czynności polegających na *sporządzaniu i przygotowywaniu* leków lub preparatów i produktów leczniczych – w art. 2 ustawy nowelizującej, w dodawanym art. 35a ustawa stanowiąc o czynnościach objętych ochroną, wymienia art. 4 ust. 2 oraz ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 6 ustawy o zawodzie farmaceuty, pomijając odwołanie do jej ust. 3 pkt 2 i pkt 5, w tych sytuacjach więc nie przewiduje się ochrony dla farmaceuty. W przypadku technika farmaceutycznego – art. 1 ustawy, w dodawanym art. 91a odsyła do art. 91 Prawa farmaceutycznego, który wskazuje czynności, do których jest uprawniony technik: w ust. 1 wymienia „czynności fachowe polegające na *sporządzaniu, wytwarzaniu, wydawaniu* produktów leczniczych i wyrobów medycznych” (z określonymi wyjątkami), natomiast w ust. 2 jest mowa o możliwości wykonywania czynności pomocniczych przy *sporządzaniu i przygotowywaniu* określonych preparatów leczniczych, leków i produktów leczniczych. A więc po pierwsze, technikowi farmaceutycznemu przysługiwałaby ochrona przy czynnościach dotyczących *sporządzania i wytwarzania* produktów leczniczych i wyrobów medycznych, podczas gdy farmaceuta, który wykonuje zawód samodzielnie, z ochrony w tym zakresie nie mógłby korzystać. Po drugie, z punktu widzenia racjonalnego ustawodawcy, nie wydaje się celowe przyznanie ochrony prawnokarnej przy wykonywaniu w/w czynności (sporządzania i przygotowywania produktów) ani przez technika, ani przez farmaceutę. Nie odbywają się one bowiem w miejscu, w którym przewiduje się dostęp dla nieograniczonej liczby osób z zewnątrz i nie są one wykonywane w sytuacji zagrożenia naruszeniem nietykalności, czynnej napaści lub znieważenia (a więc objęte zakresem przepisów art. 223, art. 223 czy art. 226 Kk).

Propozycja poprawki:

– w art. 1, w art. 91a wyrazy „, o których mowa w art. 91, lub innych czynności” zastępuje się wyrazami „,polegających na wydawaniu produktów leczniczych lub wyrobów medycznych lub innych czynności pomocniczych,”.

Bożena Langner – Główny legislator